

Postanowienie z dnia 7 lipca 1999 r.

III RN 24/99

Zmiana rozstrzygnięcia sprawy jest niedopuszczalna w postępowaniu o sprostowanie wyroku (art. 350 § 1 KPC).

Przewodniczący: SSN Jerzy Kwaśniewski (sprawozdawca), Sędziowie SN: Andrzej Wasilewski, Andrzej Wróbel.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 7 lipca 1999 r. sprawy ze skargi Ryszarda S. na decyzję Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. z dnia 20 kwietnia 1998 r. [...] w przedmiocie zmiany stanowiska służbowego, na skutek rewizji nadzwyczajnej Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego [...] od postanowienia Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 13 października 1998 r. [...]

p o s t a n o w i ł :

u c h y l i ć zaskarżone postanowienie.

U z a s a d n i e n i e

Postanowieniem z dnia 13 października 1998 r. Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie sprostował – w trybie art. 350 § 1 KPC w związku z art. 59 ustawy o Naczelnym Sądzie Administracyjnym, jako oczywistą omyłkę – sentencję wyroku z dnia 1 lipca 1998 r. przez zastąpienie błędnego stwierdzenia "uchyla zaskarżoną decyzję" prawidłowym sformułowaniem „oddala skargę”. W uzasadnieniu tego postanowienia podano, że z treści uzasadnienia wyroku jednoznacznie wynika, że NSA rozstrzygnął sprawę przez oddalenie skargi i taką treść orzeczenia ogłosił stronom. Natomiast w wyroku na skutek oczywistej omyłki zostało błędnie zapisane, że uchylono zaskarżoną decyzję co jest niezgodne z rzeczywistym stanem sprawy i z treścią uzasadnienia wyroku.

Powyższe postanowienie zaskarżył Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego rewizją nadzwyczajną opartą na zarzucie rażącego naruszenia prawa przez obrazę art.

350 KPC w związku z art. 59 ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz.U. Nr 74, poz. 368 ze zm.), polegającego w istocie na merytorycznej zmianie rozstrzygnięcia sprawy w wyroku. Skarżący zarzucił ponadto naruszenie interesu Rzeczypospolitej Polskiej przez obrazę podstawowej zasady prawa procesowego – zasady powagi rzeczy osądzonej. Powołując te podstawy, Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zarzuty rewizji nadzwyczajnej są zasadne. Ma oczywiście rację Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego stwierdzając, że niedopuszczalne jest, ażeby określony w art. 350 KPC tryb sprostowania w wyroku niedokładności, błędów pisarskich, albo rachunkowych lub innych oczywistych omyłek został wykorzystany do merytorycznej zmiany rozstrzygnięcia, jak to nastąpiło w zaskarżonym postanowieniu. Wyrok z dnia 1 lipca 1998 r. [...] zawiera jednoznaczne rozstrzygnięcie rozpoznawanej wówczas przez Naczelną Sąd Administracyjny sprawy ze skargi Ryszarda S. na określoną decyzję Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji. Tę zaskarżoną decyzję wyrok uchylił co stanowiło rozstrzygnięcie uwzględniające skargę (art. 22 ust. 1 pkt 1 ustawy o Naczelnym Sądzie Administracyjnym). Nie może być wątpliwości, że taki wyrok został wydany, bo tylko taki z podpisami sędziów znajduje się w aktach sprawy. Nie bardzo wiadomo w jaki sposób ogłoszenie wyroku miałyby zawierać treść rozstrzygnięcia zasadniczo odmiennego, tj. o oddaleniu skargi, co następuje w razie nieuwzględnienia skargi (art. 27 ust. 1 ustawy o Naczelnym Sądzie Administracyjnym).

Pisemne uzasadnienie wyroku z dnia 1 lipca 1998 r. pozostaje w sprzeczności z jego sentencją. Wskazuje to na oczywistą wadliwość rozstrzygnięcia sprawy, której jednakże nie można traktować z tego powodu jako oczywistej omyłki w rozumieniu przepisu określającego procedurę sprostowania oczywistej omyłki. Rozstrzygnięcie sprawy przez uwzględnienie skargi i w konsekwencji uchylenie zaskarżonej decyzji nie może być zastąpione zasadniczo odmiennym rozstrzygnięciem sprawy o nieuwzględnieniu skargi w procedurze przewidzianej dla usuwania niedokładności, błędów pisarskich albo rachunkowych lub innych oczywistych omyłek. Słusznie zarzucił Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, że zaskarżone postanowienie łamie

jedną z podstawowych zasad prawa procesowego – zasadę powagi rzeczy osądzonej.

Z powyższych przyczyn Sąd Najwyższy orzekł zgodnie z wnioskiem rewizji nadzwyczajnej, stosownie do art. 393¹³ § 1 KPC odpowiednio zastosowanego w myśl art. 10 ustawy z dnia 1 marca 1996 r. o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego... (Dz.U. Nr 43, poz., 189 ze zm.).

=====